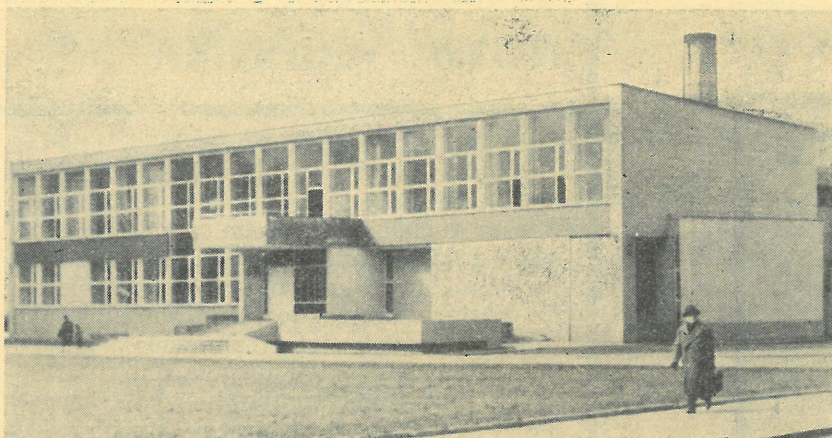

Spółeczny Dom Kultury Mokotów. Fot. Z. Korbel

PLACÓWKI SPOŁECZNO-WYCHOWAWCZE

BIELANY

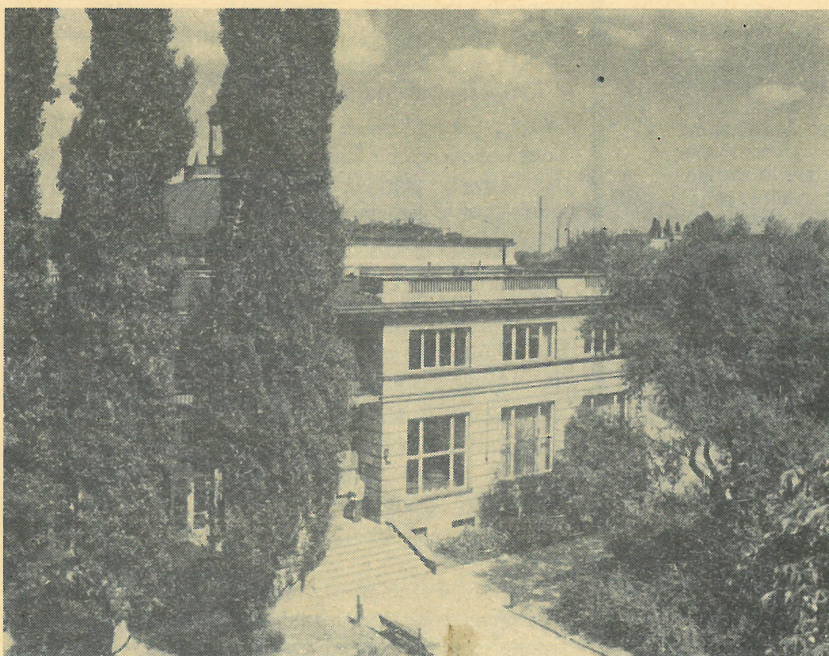
Klub Mieszkańców przy ul. Podczaszyńskiego 4, i Klub Mieszkańców przy ul. Magiera 7.

Działalność z dziećmi i młodzieżą — imprezy dla dzieci, zajęcia sportowe dla młodzieży.

Modelarnia lotnicza przy ul. Żeromskiego 21 grupuje młodzież zainteresowaną modelarstwem lotniczym, szczyt się wieloma nagrodami uzyskanymi w międzyspółdzielniowych zawodach modeli latających.

Pracownia radiotechniczna przy ul. Magiera 16.

Spółeczny Dom Kultury Żoliborz. Fot. M. Wirkus

ŻOLIBORZ III

Działalność społeczno-wychowawczą dla dzieci w osiedlu Sady Żoliborskie organizuje Świetlica Dzieci „Sady II” przy ul. Stołecznej 17 a.

Klub Rencistów „Sady I” przy ul. Krasieńskiego 32/34 organizuje wieczory autorskie, spotkania z ciekawymi ludźmi, prelekcje lekarzy, wycieczki, turnieje brydżowe i szachowe itp. W tym samym lokalu odbywają się posiedzenia Rady Osiedla. Działalność samorządów osiedlowych zaprasza Klub Pracownika i Działacza WSM przy ul. Sady Żoliborskiej 3. W Klubie można spotkać się przy kawie z działaczami i pracownikami WSM, obejrzeć program artystyczny lub wysłuchać prelekcji. Klub otwarty jest w godzinach popołudniowych (od 15 do 22). W osiedlu ZATRASIE działa Klub Mieszkańców „Zatrasie” przy ul. Broniewskiego 9 a oraz pracownia politechniczna przy ul. Przasnyskiej 16, które posiadają 2 sekcje krótkofalarską i modeli latających. Pracownice prowadzą zajęcia dla młodzieży w wieku od 14 lat w poniedziałki i piątki w godzinach od 16 do 21.

Przy ul. Elbląskiej 10 działa Klub Dzieci, w którym organizowane są takie akcje jak: zimowe wakacje, na które składa się szereg imprez sportowych — zajęcia na lodowisku, kuligi, zawody saneczkowe; akcja „lato w mieście”, w ramach której organizuje się zajęcia dla dzieci pozostających w mieście w okresie wakacji letnich. Przy Klubie Dzieci działa również ognisko przedszkolne, opiekujące się przedszkolakami w godzinach rannych i przedpołudniowych.

RAKOWIEC

Spółeczny Dom Kultury przy ul. Pruszkowskiej 6. W jego salach znajdują się pomieszczenia dla 3 zespołów muzycznych, zespołu tanecznego, kółka teatralnego, sekcji modelarskiej i szkatulniczej, sekcji fotograficznej oraz środowiskowego szczeblu drużyn harcerskich. Sekcje prowadzą liczne imprezy dla dzieci, młodzieży i dorosłych.

OKĘCIE II

Działalność społeczno-wychowawczą dla dzieci, młodzieży i dorosłych organizuje Klub Mieszkańców przy ul. Strubieckiego 1. Organizatorzy zapraszają do udziału w sekcji szachowej, filatelistycznej, kółku fotograficznym i kółku miłośników filmu. Ponadto działa przy Klubie dziecięcy teatrzyk kukielkowy młodzieżowy zespół recytatorski, kółko plastyczne oraz dwie drużyny sportowe — piłki nożnej i koszykówki. Klub prowadzi również naukę języków obcych dla dzieci i dorosłych.

Podobne kluby mieszkańców działają w osiedlach na Woli, Kole, Okęciu I. Działalność o podobnym charakterze, ale w dużo większej skali prowadzi dwa Społeczne Domy Kultury — na Żoliborzu I i w osiedlu Mokotów.

Poza działalnością społeczno-wychowawczą w placówkach Spółdzielni organizuje rokrocznie obozy dla dzieci w wieku 12—16 lat. Obozy prowadzone są metodą harcerską. Młodzież zrzeszona w sekcjach szkatulniczych w okresie wakacji wpływa na własnoręcznie wykonanych żaglówek na szkoleniowe obozy. Członkowie WSM (również oczekujący na mieszkania) mogą wypożyczać sprzęt sportowy i turystyczny w Centralnej Wypożyczalni Sprzętu Sportowego przy ul. Stołecznej 14.

ŻYCIE

OSIEDLI WARSZAWSKIEJ SPOŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ

ROK XL WARSZAWA NR 12 1970

W NUMERZE:

NOWE OSIEDLA PO ROKU ●
OGNIWA SAMORZĄDU ● O-
SIEDLE ● LOKALIZACJA I ZA-
SIEDLENIE ● KILKA SŁÓW O
RAKOWCU ● FUNDUSZ PO-
MOCY SĄSIEDZKIEJ ● ŁADNE
I WYGODNE ● PLACÓWKI SPO-
ŁECZNO-WYCHOWAWCZE ●

Kolejny — trzeci — numer „Życia Osiedli WSM” przeznaczony dla Niemieszkańców poświęcamy omówieniu mechanizmu działania Spółdzielni, jej strukturze, sprawom zarządzania i samorządności, ich wzajemnym powiązaniom. Wiemy, z kontaktów osobistych i listownych, że rzeczą, która najbardziej członków Niemieszkańców interesuje, jest mieszkanie — kiedy? gdzie? jakie? Staramy się na te pytania odpowiadać. Poprzedni numer pisma dla Niemieszkańców poświęciliśmy właśnie tym sprawom, a i w tym numerze publikujemy artykuł poświęcony inwestycjom. Główny nacisk kładziemy jednak na sprawy organizacyjne. Nie bez przyczyny poświęcamy tak wiele miejsca omawianiu działania poszczególnych ogniw Spółdzielni, cytowaniu przepisów itd. Zajmujemy się tymi sprawami, ponieważ wychodzimy z założenia, że na mieszkanie czeka się dość długo, ale jeszcze dłużej się w nim mieszka. Obok środowiska, w którym człowiek pracuje, środowisko w którym mieszka jest podstawowym w jego życiu. Jeżeli chcemy, aby mieszkało się nam lepiej, jeżeli chcemy uniknąć nieporozumień musimy znać mechanizmy działania naszego środowiska, znać drogi, którymi możemy na nie oddziaływać, znać w nim swoje miejsce i prawa nam przysługujące.

DECYZJE O ZNACZENIU PAŃSTWOWYM

W momencie gdy piszemy ten artykuł życie kraju stoi pod znakiem decyzji VII Plenum KC PZPR. Dotyczą one także spraw budownictwa mieszkaniowego. Już w pierwszej swej wypowiedzi radiowo-telewizyjnej po VII Plenum, I Sekretarz KC PZPR Edward Gierek poruszył m.in. sprawę konieczności przyspieszenia rozwoju budownictwa mieszkaniowego. W pierwszym exposé sejmowym premier Piotr Jaroszewicz wymienił problem rozwoju budownictwa mieszkaniowego jako jedną z najważniejszych spraw stojących przed rządem.

Pierwsze propozycje dotyczące podwyższenia nakładów na bu-

downictwo mieszkaniowe i inwestycje towarzyszące w latach 1971—1972 oraz powiększenia produkcji materiałów budowlanych, przedłożone zostały przez rząd 12.I.1971 r. na posiedzeniu Biura Politycznego KC PZPR. 15.I. Prezydium Rządu rozpatrzyło wstępny projekt założeń polityki mieszkaniowej na lata 1971—1975.

Te decyzje i kierunki działania podjęte przez władze PRL należy mieć na uwadze, w trakcie lektury zamieszczonych w tym numerze planów rozwoju WSM, planów opracowanych przed podjęciem ww. decyzji.

WSM W 1970 ROKU

WSM uzyskała dalsze 95 tys. m² powierzchni użytkowej, oddano do eksploatacji 2672 mieszkania. Przyjęto w poczet członków 5 tys. osób. zarejestrowano 8,7 tys. kandydatów do Spółdzielni. Przekazano członkom i zasiedlono 2800 mieszkań, dokonano 830 zmian lokali.

Nastąpiła dalsza poprawa w realizacji budownictwa towarzyszącego i w zakresie uzupełniania zaległych elewacji budynków — osiedla: Rakowiec i Żoliborz III.

Aby właściwie ocenić stan i wielkość Spółdzielni w 1970 r. należy wrócić do stanu wyjściowego WSM w planie pięcioletnim 1966—1970.

31.XII.1965 r. do WSM należało 23 903 członków, Spółdzielnia dysponowała zasobem 17 280 mieszkań, zamieszkiwanych przez 50 652 osoby, powierzchnia całego zasobu wynosiła 715,5 tys. m². Odpowiednio pod koniec 1970 r.: 37 378 członków, 29 884 mieszkania, 92 121 mieszkańców, powierzchnia zasobu 1 189 tys. m².

Nie mniej istotne od rzeczowych są osiągnięcia WSM w dziedzinie doskonalenia organizacji Spółdzielni. W ubiegłym 5-leciu zakończono prace związane z przejściem osiedli na pełny wewnętrzny rozrachunek gospodarczy. Uregulowano i uaktualniono szereg obowiązujących przepisów i regulaminów, włącznie ze Statutem WSM.

W dziedzinie organizacji Spółdzielni, realizując zadania związane z rejonizacją sieci warszawskich spółdzielni mieszkaniowych, dokonano wyodrębnienia i przekazania majątku, utworzonej z inicjatywy działaczy ochockich osiedli WSM (Okęcie I, Okęcie II, Rakowiec) Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej Ochota. Zbliżyło to rejon działania Spółdzielni do rejonu dzielnicy. Stworzyło realne szanse na dalsze usprawnienie zarządzania, poprawę operatywności i efektywności Spółdzielni. Przez skrócenie dystansu pomiędzy członkiem WSM a jej kierownictwem dało możliwość dalszego pogłębiania więzi społecznej, szerszego realizowania zasad samorządności spółdzielczej.

LATA 1971 — 1975

Przewiduje się, że w okresie 1971—1975 WSM odda do eksploatacji 13 215 mieszkań. Kontynuowana będzie rozbudowa 10 tytułów inwestycyjnych rozpoczętych w latach 1966—1970. Rozpoczęte zostaną prace budowlane na terenie czterech nowych osiedli WSM — Piaski A., Wawrzyszew-Chomiczówka, al. Wojska Polskiego, Żoliborz na Skarpie — wszystkie w obrębie działnicy Żoliborz. Planu

inwestycyjne WSM Ochota przewidują tylko dokończenie aktualnych tematów urbanistycznych — do 1973 r. włącznie.

Przy realizacji tak zakrojonych planów w 1975 r. WSM dysponować będzie minimum zasobem 1 413 tys. m², WSM Ochota 484 tys. m². W 1975 r. liczba mieszkańców WSM wyniesie 97 580, a WSM Ochota — 35 600 osób.

NUMER DLA NIEMIESZKAŃCÓW

Wydawca: Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego i Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Redaguje Kolegium. Adres redakcji: „Życie Osiedli WSM” — ul. Krasieńskiego 16, tel. 33-02-11, wewn. 25, sekretariat czynny codziennie w godz. 9.30—13.30.

Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa”, Al. Jerozolimskie 125/127. Zam. 3518. Nakł. 10.000 egz. U-28.

ŻOLIBORZ

Miniony rok przyniósł nam wyraźny postęp w budowie osiedli, których projekty szeroko omówiliśmy w grudniu 1969 r. Te, które już rok temu były w budowie, urosły i zmieniły swój wygląd, te, które istniały wówczas tylko na papierze, ręce bu-

dowlanych rozpoczęły odtwarzać w naturze w skali 1:1. Zakończony został projekt dużego osiedla Piaski cz. A. Spójrzmy na te zmiany, pomagając sobie notatkami naszych kolegów-fotoreporterów.

Sady cz. III

Osiedle składa się z 8 budynków XI-kondygnacyjnych. Cztery z nich wykonane zostały w latach ubiegłych, pozostałe cztery — w końcu 1970 r., Tak więc budowa tego zespołu w zasadzie zbliża się do końca. W minionym roku poważnie zaawansowane zostały roboty przy po-

rządkowaniu terenu pomiędzy budynkami, co w znacznej mierze zażywa na ogólnym wyglądzie zespołu. Można wierzyć, iż prace ogrodnicze zakończone zostaną w 1971 r. Do pełnego uporządkowania osiedla brak będzie jednak elewacji na nowych budynkach mieszkalnych.

Sady cz. IV

Budowa osiedla ruszyła z wiosną. Gdy zakwitły drzewa owocowe widać już było zarysy pierwszych bu-

dynków. Późną jesienią roboty trwały już przy budowie wszystkich 15 budynków mieszkalnych tego osied-

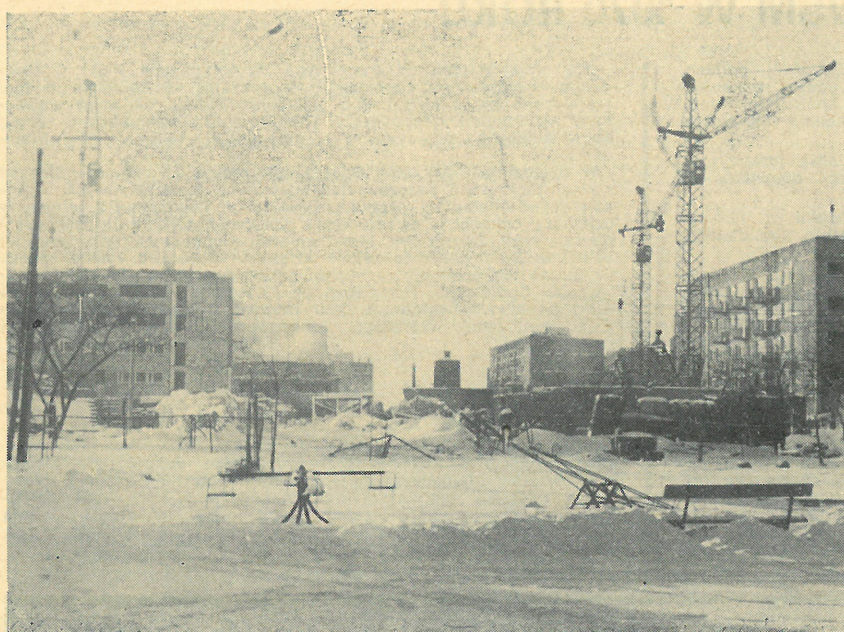
la. W początku grudnia pierwszy z nich został postawiony do odbioru. W niewielkich odstępach czasu dalsze budynki schodzić będą z taśmy produkcyjnej PBU-Północ. Zakończenie budowy mieszkań w tym osiedlu nastąpi w 1971 r. Prace wykonane przy pierwszych budynkach pozwalają mieć nadzieję, że również w 1971 r. uporządkowany będzie teren osiedla. Gorzej natomiast przedstawia się sprawa elewacji i pawilonu handlowego, ale jak nam wiadomo, ostateczne decyzje w sprawie planu inwestycyjnego na 1971 r. jeszcze nie zapadły.

Sady cz. V

Rok 1970 był okresem przygotowań do budowy tego osiedla. Na terenach przy ul. Włosciańskiej jeszcze w lecie mieszkało wiele rodzin w zniszczonych, niskostandardowych budynkach, pozbawionych podstawowych wygód. W końcu lata ruszyły przekwaterowania. Opróżnione budynki zamieniały się w sterty cegieł i gruzu. Równocześnie trwało uzbrajanie terenu, prowadzenie przewodów wodociągu i kanalizacji, sieci ciepłej i gazu. Jesienią ruszyły wykopy. Było trochę niespodzianek z gruntem rodzimym w wykopach, ale to już specjalistyczne kłopoty projektantów i wykonawców. Budowa tego osiedla, ostatniego w „rodzinie Sądów Żoliborskich” ruszy pełną parą na wiosnę 1971 r.

Problemem dla mieszkańców tego rejonu i dla całej naszej Spółdzielni będzie w niedalekiej przyszłości uporządkowanie i zagospodarowanie dla potrzeb rekreacyjno-sportowych przeznaczonego na ten cel terenu, położonego między Sadami III a Sadami V. Jest to ostatni fragment terenu w tym zespole i od jego wyglądu zależeć będzie ogólny porządek w osiedlu. Sprawa warta zastanowienia, a może i zakasania własnych rękawów.

Budowa osiedla Sady IV — zima 1970/71. Fot. J. Głowczyński

Zatrasie II-Rudawka

Przeprowadzony przez Ekspres Wieczorny konkurs na nazwę osiedla przyniósł w wyniku nazwę „Rudawka” wywodząca się od nazwy rzeczki, która niegdyś zdobiła ogrody Izabelli Czartoryskiej. Rzeczka już wyschła — niech choć tradycja pozostanie. Tak więc mamy osiedle RUDAWKA.

Jesienią 1969 r. rozpoczęto tu wznoszenie pierwszych paru budynków, u zbiegu ulic Elbląskiej i Broniewskiego. W 1970 r. plac budowy objął już cały teren osiedla, a w le-

cie pierwsi mieszkańcy wprowadzili się do pierwszego zakończonego budynku. Dziś światła palą się wieczorem już w całym rzędzie budynków przy ul. Elbląskiej — od Broniewskiego do Przasnyskiej. Na całym rozległym placu budowy widać rosnące mury. Rok 1971 przyniesie tu zakończenie większości zaprojektowanych domów, miejmy nadzieję, że także i tych dwóch budynków wysokich, w których parterach umieszczono sklepy i punkty usługowe.

Warto tu dodać, iż decyzją władz dzielnicowych, po niewielkich korektach w rozmieszczeniu projektowanych domów, uratowany został od rozbiórki niewielki, lecz bardzo cenny obiekt — Dom Kultury Dzieci i Młodzieży, prowadzący przede wszystkim pracownię politechnizacyjną. Obok istniejącej tu szkoły podstawowej oraz przychodni rejonowej dla dzieci i dla dorosłych jest to trzecia, niezmiernie potrzebna mieszkańcom placówka, na budowę której nie trzeba będzie czekać.

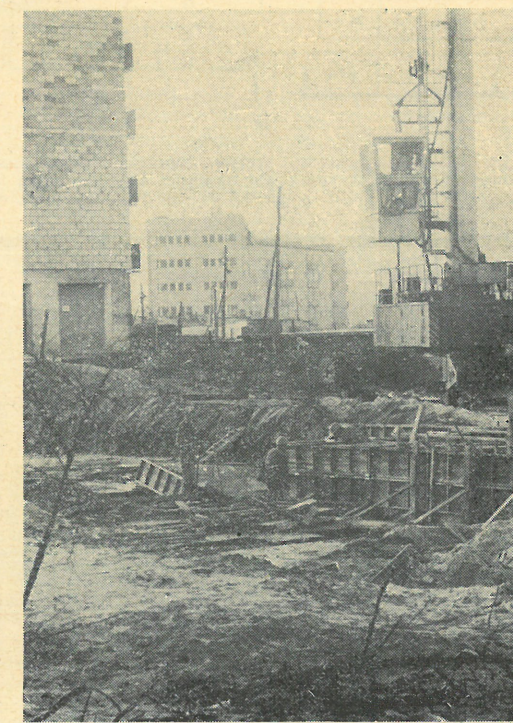
Al. Zjednoczenia

Rok 1970 przyniósł znaczny postęp w budowie, która na tym osiedlu zbliża się już ku końcowi. W ostatnich dniach grudnia budowlani zgłosili do odbioru

nawet pawilon handlowy z dużym SAM-em spożywczym, który w tym osiedlu był bardzo potrzebny. Wybudowana też została ulica Starej Baśni, poło-

żona w głębi osiedla. Gdyby tak jeszcze porządkowanie terenu ruszyło nieco zwawiej, Zjednoczenie mogłoby się stać jednym z naszych najładniejszych osiedli.

Budowa osiedla Rudawka. Fot. M. Wirkus

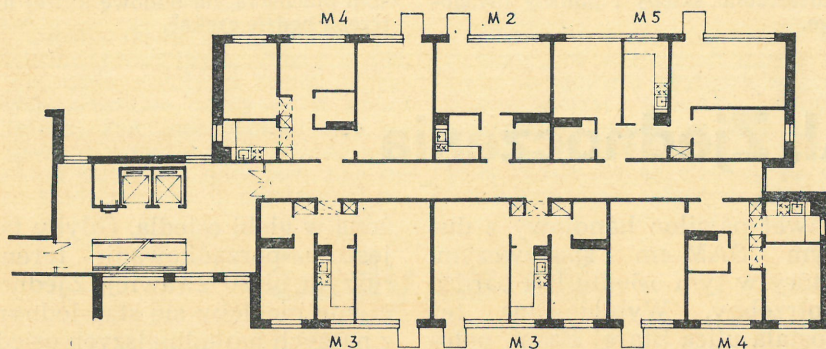
NOWE OSIEDLA — PO ROKU

Piaski cz. B

I tu wiosną ruszyły roboty — rozpoczęto pierwsze wykopy pod budynki zespołu osiedli, który łącznie z budownictwem miejskim liczyć będzie w 1974 r. ponad 21 tys. mieszkańców. Jesienią mury pierwszych budynków były już wysoko „podciągnięte”, a trzeba dodać, że są to budynki wyjątkowo duże, o dwóch pionach klatkowo-windowych, długości 112 m. W każdym takim budynku znajduje się 242 mieszkania dla ok. 800

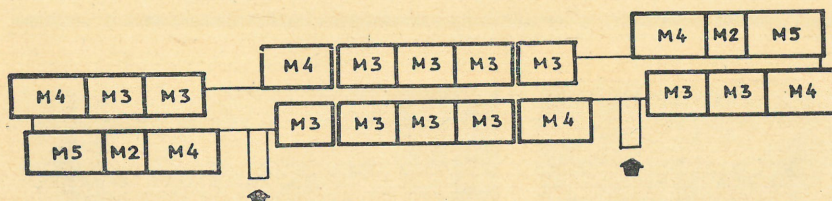
wy korytarz nie zachęcał młodszej generacji do wyjść na wrotkach, projektant załamał układ w dwóch miejscach przy zespołach komunikacji pionowej (schody, 2 windy, zsyg). Powstałe w ten sposób trzy niezależne odcinki zamknięte są drzwiami — przy najdłuższym, środkowym mieści się 10 mieszkań; przy bocznych — po 6. Z każdego miejsca budynku można łatwo dojść do każdej z dwóch grup wind, co może mieć pozytywne znaczenie w przypadku popsucia się któregoś z dźwigów.

Przejdźmy teraz do układów mieszkań. Podane na rysunku rozwiązania powta-

osób. Dominują najbardziej poszukiwane mieszkania typu M3, obok nich mieszkania typu M4, w niewielkich ilościach także mieszkania typu M5 i M2.

rzają się w całym budynku. Mieszkanie typu M2 — o łącznej powierzchni 27,5 m² składa się z pokoju o powierzchni 18 m², łazienki i małej kuchni. Mieszkanie typu M3 — o łącznej powierzchni 41,5 m² składa się z dwóch pokoi

Spójrzmy na schemat rzutu typowej kondygnacji. W zasadzie jest to układ korytarzowy, aby jednak ponad 100-metro-

o powierzchni 9 i 13 m², łazienki oraz kuchni usytuowanej pomiędzy pokojami, izolującej akustycznie pokój rodziców od

pokoju dziecka. We wszystkich mieszkaniach M3 kuchnia ma okno.

Mieszkanie typu M4 — o łącznej powierzchni 51 m² składa się z trzech pokoi o powierzchni 18 m², łazienki i małej kuchni i kuchni.

Mieszkanie typu M5 — o łącznej powierzchni 56 m² składa się również z trzech pokoi o powierzchniach 10,0 m², 11,5 m² i 15,5 m² oraz łazienki i kuchni.

Mieszkania typu M2 i M3 mają jednostronne naświetlenie światłem dziennym z kierunku wschodniego lub zachodniego. Mieszkania typu M4 i M5 usytuowane są we wszystkich przypadkach w narożnikach i posiadają światło z dwóch stron — podstawowe ze wschodu lub zachodu i dodatkowe z południa lub północy.

Równocześnie z pierwszymi budynkami Piasków B wzniesiono tu budynek przedszkola. W czasie budowy osiedla służyć będzie pracownikom budowy, a następnie, po zakończeniu, przekazany zostanie Inspektoratowi Oświaty na cele zgodne ze swym przeznaczeniem. Oszczędzono w ten sposób sporo grosza społecznego, oszczędzono także przyszłym mieszkańcom oczekiwania na tę jedną z podstawowych usług w osiedlu.

Piaski cz. A

W 1970 r. na terenie budowy trwały prace przygotowawcze. W rejonie ulic Libawskiej, Twórczej, Autorskiej trwały i jeszcze trwają przekwaterowania ludności mieszkającej dotychczas w bardzo prymitywnych budynkach, stawianych „w jedną noc”, w okresie bezpośredniego powojennym. Równocześnie prowadzone są prace związane z uzbrojeniem terenu.

Zakończony został także projekt osiedla. Autorami są arch. Zb. Czernastek i arch. J. Nowakowski z Pracowni Projektowej PBU — Północ.

Osiedle zaprojektowane zostało dla 6 630 mieszkańców. Projekt zakłada, że podstawowym typem zabudowy będą 5-kondygnacyjne budynki w układzie klatkowym, zestawiane z segmentów typowych według rozwiązań dla technologii wielkopłytowej UW—J.

Ogółem w osiedlu będzie 1 890 mieszkań, w tym: M2 — 61, M3 — 954, M4 — 750, M5 — 101, M6 — 24. W osiedlu zaprojektowane zostały dwa pawilony podstawowe ze sklepami spożywczymi oraz większy ośrodek handlowo-usługowy mieszczący także duży SAM powszechny. Dla dzieci i młodzieży zarezerwowano miejsce pod szkołę podstawową, dwa przedszkola i ogród dziecięcy. W bezpośrednim sąsiedztwie osiedla, przy ul. Kochanowskiego, zlokalizowana została obwodowa przychodnia lekarska dla zachodnich rejonów Żoliborza i Bielana.

inż. arch. JANINA WILOCH

OGNIWA SAMORZĄDU WSM

Walne Zgromadzenie Delegatów

Najwyższym organem Spółdzielni jest Walne Zgromadzenie Delegatów, w którym bierze udział 150 przedstawicieli wybranych przez członków Spółdzielni w głosowaniu tajnym na zebraniach poszczególnych grup członkowskich. Podziału na grupy członkowskie dokonuje Rada Spółdzielni na wniosek Zarządu.

Kadencja delegata trwa dwa lata, ale w określonych przypadkach może on być odwołany. Delegaci biorą udział w Zgromadzeniu osobiście. Oprócz nich w obradach WZD uczestniczą z głosem doradczym członkowie Rady Spółdzielni, przewodniczący poszczególnych rad osiedli, reprezentanci Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, Naczelnej Rady Spółdzielczej oraz inne zaproszone osoby.

Do wyłącznych kompetencji WZD, jako najwyższego organu Spółdzielni, należy:

- uchwalanie zmian statutu Spółdzielni
- wybór oraz odwoływanie członków Rady i Sądu Koleżeńskiego
- wybór delegatów na zjazdy CZSBM
- podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących kierunków działalności gospodarczej, społecznej i kulturalnej Spółdzielni, a zwłaszcza planów wieloletnich
- ustanawianie zasad działania organów samorządowych Spółdzielni, zwłaszcza uchwalanie regulaminów WZD, Rady i Sądu Koleżeńskiego
- rozpatrywanie sprawozdań Rady z działalności Spółdzielni i ocena wyników. Zatwierdzanie sprawo-

zdań rocznych i bilansów, podejmowanie uchwał w związku z oceną polustracyjną działalności Spółdzielni — podejmowanie uchwał dotyczących podziału nadwyżki bilansowej lub sposobu pokrycia strat

— podejmowanie uchwał dotyczących zbycia lub nabycia zakładów, nieruchomości, przejęcia w administrację domów nie będących własnością Spółdzielni, połączenia z inną spółdzielnią lub likwidacji Spółdzielni.

Ponadto WZD podejmuje uchwały w sprawach wniesionych do porządku obrad przez Zarząd, Radę, członków WSM lub CZSBM. Uchwały podejmowane są zwykłą większością, drogą głosowania jawnego. Głosowanie tajne przeprowadza się w przypadku wyboru lub odwołania członków organów Spółdzielni, a także wówczas, gdy zażąda tego minimum 1/5 delegatów obecnych na obradach.

WZD ma prawo podejmowania uchwał bez względu na liczbę obecnych, przy czym mogą one dotyczyć jedynie tych spraw, które były objęte porządkiem obrad.

Walne Zgromadzenie Delegatów zwoływane jest przez Zarząd, co najmniej raz do roku, w terminie do dnia 30 czerwca. Ponadto prawo zwoływania WZD przysługuje również Radzie Spółdzielni i CZSBM.

* O czasie, miejscu i porządku obrad WZD wszyscy delegaci i osoby zaproszone są w odpowiednim terminie zawiadamiani.

Rada WSM

30-osobowa Rada WSM powoływana jest na okres 3 lat drogą tajnego głosowania przez Walny Zjazd Delegatów.

Jej zadaniem jest nadzór nad całą działalnością spółdzielni, nad realizacją zadań statutowych oraz wszelkich spraw prowadzonych przez Zarząd. Radzie przysługuje prawo powoływania i odwoływania członków Zarządu oraz przyjęcia i zwolnienia głównego księgowego.

Do kompetencji Rady należy również uchwalanie rocznych planów techniczno-ekonomicznych WSM, kontrola ich realizacji, kontrola rachunkowości, bilansów okresowych i rocznych oraz nadzór nad majątkiem Spółdzielni.

Rada uprawniona jest ponadto do uchwalania regulaminów: Zarządu, Samorządu mieszkańców i Rady Niemieszkańców, Społecznej Komisji Mieszkaniowej, Przydziału i zamiany lokali, Używania lokali w domach spółdzielczych oraz zasad porządku domowego.

Zmiany w metodach zarządzania w WSM podążają m. in. w kierunku rozszerzenia kompetencji Rady kosztem dotychczasowych uprawnień WZD. Podyktowane to jest koniecznością zwiększenia operatywności w pracy Spółdzielni, ponieważ mniejsze możliwości działania ma WZD, zbierające się raz w roku, niż Rada Spółdzielni, która odbywa swe posiedzenia co

najmniej raz na 3 miesiące. Zmiany te znalazły swój wyraz np. w przyznaniu Radzie prawa podejmowania uchwał w sprawie tworzenia funduszy celowych, ustalania wysokości kar za zwłokę w opłatach czynszu oraz wysokości opłat dodatkowych za nadmetraż.

W celu maksymalnego usprawnienia pracy we wszystkich dziedzinach działalności Spółdzielni powołano 6 stałych Komisji Rady: inwestycyjną, członkowską, gospodarki zasobami mieszkaniowymi, samorządową, społeczno-wychowawczą, rewizyjną. Stałe Komisje Rady nie są organami Spółdzielni, ale zakres ich kompetencji odpowiada problemom kierunkom działania zasadniczych pionów Zarządu i głównego księgowego. Nie bez znaczenia jest tu fakt, że członkowie Rady znajdują w Komisjach możliwość działania zgodnie ze swymi kwalifikacjami i zainteresowaniami. Rezultaty ich pracy mają charakter opiniotwórczy, ale znaczenie bardzo istotne, ponieważ zajmują się merytoryczną oceną problemów stanowiących przedmiot pracy Rady.

Organem wykonawczym Rady jest Prezydium, składające się z przewodniczącego, 2 zastępców, sekretarza oraz przewodniczących wszystkich Komisji. Zadaniem Prezydium jest opracowywanie projektów planów, koordynacja pracy Komisji, przygotowywanie plenarnych posiedzeń Rady, załatwianie korespondencji kierowanej do Rady oraz załatwianie spraw bieżących.

Zarząd

Bieżącą działalnością WSM kieruje Zarząd w składzie: przewodniczący i zastępcy. Każdy z członków Zarządu nadzoruje działalność Spółdzielni poprzez podległe mu komórki funkcjonalne. Tak więc struktura organizacyjna Biura Zarządu WSM składa się z kilku komórek organizacyjnych podległych członkom Zarządu i Głównemu Księgowemu, który jest pełnomocnikiem Zarządu do spraw księgowo-finansowych.

Zacznijmy od momentu pierwszego zetknięcia się ze Spółdzielnią. Dokonuje się ono w Dziale Członkowskim, gdzie po dopełnieniu odpowiednich formalności zgłoszona osoba staje się kandydatem na członka Spółdzielni. Dalsze kontakty kandydata, a potem również i członka, ze Spółdzielnią ograniczają się w zasadzie do Działu Członkowskiego, który prowadzi całość spraw kandydatów, a potem członków oczekujących, aż do momentu umieszczenia ich na listach przydziału mieszkań.

Sprawy lokalizacji i przydziału załatwia Dział Mieszkaniowy WSM, który w końcowym etapie kieruje przyszłego mieszkańca do osiedla w celu zasiedlenia. Dział Mieszkaniowy prowadzi ponadto zamiany mieszkań: wewnątrz Spółdzielni, między spółdzielniami oraz między Spółdzielnią a administracją miejską.

Członkowie WSM, którzy nie otrzymali jeszcze mieszkania, a rozpoczęli działalność społeczną w Radzie Niemieszkańców, rozszerzają swoje kontakty ze Spółdzielnią o Dział Społeczno-Samorządowy, z którym będą współpracowali również i później, gdy po otrzymaniu mieszkania zaczną działać w Radzie Osiedla. Obok organizacji pracy z samorządem, Dział Społeczno-Samorządowy zajmuje się również zagadnieniami pracy kulturalno-wychowawczej prowadzonej w osiedlowych placówkach społeczno-wychowawczych.

Działalność Rady Niemieszkańców, pracującą w Komisji Problemów Mieszkaniowych, mają możliwość zetknięcia się z inspektorami nadzoru, reprezentującymi służbę techniczną WSM. Służba ta pracuje w dwóch rodzajach komórek. Jedne — to komórki przygotowania inwestycji i remontów, kierowane przez Głównego Inspektora, prowadzące zagadnienia planowania i programowania inwestycji oraz przygotowujące teren pod budowę z punktu widzenia prawnego.

Drugi rodzaj komórek inwestycyjnych to te, które zajmują się realizacją inwestycji i kierowane są przez Głównego Inżyniera. Zagadnienia jakie prowadzi Spółdzielnia w tym zakresie obejmują: nadzór inwestycyjny w trakcie budowy obiektów, odbiory częściowe, końcowe i pogwarancyjne, przygotowanie dokumentacji technicznej oraz rozliczenia kosztów budowy poszczególnych zadań inwestycyjnych.

Zakres decentralizacji w WSM stwarza takie warunki, że członek spółdzielni, który otrzymał mieszkanie w jednym z osiedli, może w zasadzie wszystkie sprawy związane z eksploatacją bieżącą lokali załatwić we

własnym osiedlu. Tylko w indywidualnych przypadkach, gdy sprawa wymaga szerszej interwencji, mieszkaniec może odwołać się do Działu Organizacji i Ekonomiki Osiedli, lub Działu Technicznego Biura Zarządu, tj. komórek sprawujących bezpośredni nadzór i kontrolę nad działalnością eksploatacyjną i techniczną WSM.

Dział Techniczny nadzoruje gospodarkę remontowo-konserwacyjną osiedli oraz załatwia skargi i interwencje mieszkańców w sprawach technicznych; Dział Organizacji i Ekonomiki Osiedli prowadzi m. in. sprawy przydziałów garaży dla członków WSM.

Wpłaty czynszowe dokonywane przez mieszkańców w kasach osiedli lub za pośrednictwem PKO, księgowane są mechanicznie w Zespole Maszyn Księgujących. W przypadku nieregularnego płacenia czynszów, lub zaistnienia potrzeby jakichkolwiek wyjaśnień co do wysokości i terminowości wpłat interweniuje Zespół Windykacji Należności, który wyjaśnia powstałe nieporozumienia, bądź też — w przypadku „opornych dłużników” — kieruje sprawę na drogę postępowania sądowego.

Zespół Maszyn Księgujących i Zespół Windykacji Należności tworzą Stację Obrachunkową podległą bezpośrednio Głównemu Księgowemu WSM. Stacja Obrachunkowa jest tylko jedną z komórek księgowości Biura Zarządu WSM. Oprócz niej sprawami księgowo-finansowymi zajmują się: Dział Księgowości Wkładów i Udziałów, współpracujący ściśle z Działem Członkowskim w zakresie gromadzenia wkładów mieszkaniowych oraz pożyczek bankowych dla członków; Dział Księgowości Inwestycyjnej prowadzący księgowość inwestycji, remontów kapitałnych oraz rozliczenia kosztów budowy garaży; Dział Księgowości Własnej prowadzący m. in. kasę i agencję PKO, dla członków Spółdzielni.

Komórki organizacyjne Biura Zarządu, działające na potrzeby całej Spółdzielni i nie związane z żadnym z wymienionych rodzajów działalności, to sekretariat Rady i Zarządu, Kancelaria i Wydział Prawny.

Wielkość Spółdzielni i szerokie rozmiary działalności spowodowały konieczność przeniesienia niektórych zagadnień do zakresu kompetencji osiedla przy jednoczesnym pozostawieniu innych w gestii Biura Zarządu. Pomimo, iż większość bieżących spraw członkowie i mieszkańcy mogą załatwić w osiedlu, to jednak — zarówno w okresie przed zasiedleniem, jak i później — z niektórymi sprawami członek musi przyjść bezpośrednio do Biura Zarządu.

Omówione zagadnienia z zakresu organizacji Biura Zarządu nie są w pełni wyczerpujące, powinny jednak zorientować członka Spółdzielni na tyle, aby znając podstawowy układ organizacyjny mógł przy załatwianiu spraw wyeliminować zbędne utrudnienia i straty czasu wynikające z nieznaności podziału pracy i zakresu kompetencji Spółdzielni.

Sąd koleżeński

Sąd Koleżeński powoływany jest przez Walne Zgromadzenie Delegatów spośród członków Spółdzielni na okres 4 lat. W jego skład wchodzi 10 osób, które wybierają ze swego grona przewodniczącego i 3 zastępców. Do Sądu nie mogą być powoływani członkowie Zarządu, Rady Spółdzielni oraz komisji rozjemczo-dyscyplinarnych rad osiedli.

Zadaniem Sądu jest rozpatrywanie spraw wynikłych

między członkami Spółdzielni, które zostały zgłoszone przez zainteresowane strony i kwalifikują się do postępowania rozjemczego.

Ponadto, poprzez utrzymywanie kontaktu z komisjami rozjemczo-dyscyplinarnymi, Sąd Koleżeński usprawnia pracę tych komisji a jednocześnie stanowi instancję odwoławczą od ich decyzji w sprawach dotyczących członków Spółdzielni.

Rada niemieszkańców

KOMISJA ORGANIZACYJNA

Szkoli aktyw w problematyce samorządowej i spółdzielczej. Organizuje prelekcje tematyczne, objazdy osiedli Spółdzielni i jej placów budowy. Przygotowuje i obsługuje zebrania sprawozdawczo-wyborcze i informacyjne niemieszkańców — wspólnie z Komisją Samorządową.

Prowadzi tzw. Zebrania Środowe — w każdą środę w Społecznym Domu Kultury WSM na Żoliborzu, ul. Próchnika 8 (obok Teatru Komedia), dyżurujący członkowie Komisji udzielają członkom niemieszkańcom informacji na tematy związane z ich przyszłym mieszkaniem. Omawiają układy funkcjonalne mieszkań, budynków i osiedli. Informują o zasadach funkcjonowania WSM i jej samorządu. Słowem można tu uzyskać pełną informację o WSM, wejrzeć w obowiązujące przepisy itd.

KOMISJA PROBLEMÓW MIESZKANIOWYCH

Pracuje w zespołach:

Społeczne Zespoły Odbioru Inwestycji (SZOI) — biorą udział w technicznych odbiorach budynków (uczestniczą w odbiorach ponad 90 proc. budynków WSM). Wizytują place budowy kontrolując jakość wykonania prac budowlanych i ich zgodność z przepisami i normami państwowymi.

Społeczny Zespół Oceny Projektów Inwestycyjnych (SZOPI) — opiniuje projekty osiedli, np. Sady V i Piaski, zbiera opinie mieszkańców na temat układów mieszkań. Przeprowadził analizę zbiorczą ankiet z odbioru lokatorskiego.

Społeczny Zespół Oceny Układów Mieszkań (SZOUM) — zebrał opinie na temat funkcjonalności mieszkań typu M3 i M4 od ich przyszłych użytkowników (1971 r. zasiedlenia). Wyniki ankiety stanowią materiał umożliwiający poprawę funkcjonalności mieszkań budowanych w WSM. Wyniki przekazane zostały pracownikom projektowym.

Społeczne Zespoły Odbioru Lokatorskiego (SZOL) — w ubiegłej kadencji dokonały odbioru 9 budynków. Odbiory połączone były z ankietą, której wyniki przekazane zostały Działowi Inwestycji WSM i wykonawcy.

W bieżącym roku Rada Niemieszkańców chce wprowadzić cykl spotkań poświęconych kulturze mieszkania. W tym celu stara się nawiązać współpracę z instytucjami zajmującymi się tą problematyką i branżowymi przedsiębiorstwami handlowymi — ELDOM, Przedsiębiorstwo Handlu Meblami itp.

Współpracę z Radą Niemieszkańców można nawiązać na wspomnianych już dyżurach środowych i na okresowych zebraniach sprawozdawczo-informacyjnych, lub przez zgłoszenie swego akcesu do pracy społecznej do Działu Społeczno-Samorządowego WSM.

Wśród 37 378 członków WSM (stan na 31.XII.1970 r.) 10 892 to ci, którzy na mieszkanie swe jeszcze oczekują. Są to ludzie, których kontakty ze Spółdzielnią — do czasu zamieszkania na jej terenie — są jeszcze sporadyczne. Wizyty w Dziale członkowsko-mieszkaniowym WSM, doroczne zebrania sprawozdawczo-informacyjne itd. A jest to przecież grupa mająca swe pragnienia, życzenia, często uwagi krytyczne pod adresem Spółdzielni; grupa pragnąca mieć możliwość przedstawienia w sposób formalnie i merytorycznie najbardziej skuteczny swych postulatów. Z drugiej strony władze kierujące i zarządzające WSM muszą mieć rozeznanie potrzeb i postulatów członków niemieszkańców. Zadanie to spełnia Rada Niemieszkańców WSM. Powstała jako Klub Delegatów Niemieszkańców, 24.VI. 1962 r., a od 1967 r. działa jako organ statutowy WSM.

Formalnie Rada Niemieszkańców to delegaci członków niemieszkańców na WZD, praktycznie to również zgrupowane wokół nich kilkuset społecznych działaczy bez funkcji z wyboru, którzy zgłosili się do pracy w R.N. W 1962 r. było ich 52, a pod koniec ubiegłej, IV kadencji (czerwiec 1970 r.) Rada Niemieszkańców liczyła ponad 600 działaczy.

ZADANIA RADY NIEMIESZKAŃCÓW

Reprezentowanie opinii członków oczekujących na mieszkanie wobec władz Spółdzielni i współdziałanie z organami WSM w sprawach członków niemieszkańców. Prowadzenie działalności informacyjnej, przygotowanie i szkolenie aktywu społecznego do prac w radach osiedli — według danych Działu Społeczno-Samorządowego WSM 70 proc. działaczy RN kontynuuje pracę w Samorządzie po zamieszkaniu na terenie osiedli WSM. Inicjowanie i organizowanie prac społecznych członków niemieszkańców. Zadania te realizowane są przez udział członków niemieszkańców w pracach WZD, Rady WSM, Zarządu, Społecznej Komisji Mieszkaniowej, Społecznych Zespołów Wizytacyjnych. Podstawową formą pracy Rady Niemieszkańców jest praca jej komisji.

KOMISJA SAMORZĄDOWA

Zadaniem jej jest zapewnienie ciągłej pracy R.N. — przez szkolenie, spotkania, organizowanie zebrań informacyjno-sprawozdawczych i wyborczych niemieszkańców.

Komisja zbiera i opracowuje, celem przekazania właściwym organom WSM, wnioski i postulaty członków niemieszkańców. Zajmuje się także sprawą zakładowych kół członków WSM. Organizuje zespoły wizytujące, które po przeprowadzeniu wizji lokalnych u przyszłych mieszkańców, określają ich faktyczne warunki mieszkaniowe.

OSIEDLE

Osiedle jest podstawową jednostką organizacyjną i społeczną WSM. Przy tak wielkim zasobie mieszkaniowym, jakim obecnie dysponuje Spółdzielnia, nie do pomyślenia jest kierowanie całością jej spraw centralnie. Nie do pomyślenia ze względów organizacyjnych, ekonomicznych i społecznych.

Koncepcja osiedla jako podstawowej jednostki spółdzielni mieszkaniowej narodziła się właśnie w WSM — już przy powstaniu Spółdzielni. Osiedle społeczne miało zrehabilitować szczupłość mieszkań przez szerokie zaplecze socjalne, kulturalne itd. Zmieniły się warunki, WSM wyszła z izolacji w jakiej, na skutek polityki międzywojennych władz miejskich się znalazła, stała się częścią organizmu miejskiego Warszawy. Rozbudowana została miejska sieć placówek oświatowych, socjalnych i usługowych.

W nowych warunkach społecznych koncepcja osiedla społecznego stała się w pełni aktualna. I tak: nowo budowane osiedla WSM mają zwały, zamknięty charakter, dysponują dużym zapleczem socjalnym (żłobki, przedszkola, szkoły, świetlice i kluby osiedlowe) i usługowo-handlowym.

Osiedle jest samodzielną jednostką organizacyjną i ekonomiczną. Kierownictwo osiedla prowadzi gospodarkę opartą na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dysponując środkami finansowymi w ramach planów techniczno-ekonomicznych WSM — planów opracowanych w ramach zadań Spółdzielni przez kierownictwo osiedla, a zatwierdzanych przez jego samorząd — Radę Osiedla, a następnie przez

Radę WSM. Środki na działalność osiedla pochodzą z wpłacanych przez mieszkańców czynszów. Tak więc wyniki pracy osiedla, poziom jego gospodarki, zależą od wielkości uzyskanych wpłat i umiejętności ich rozdysponowania na poszczególne kierunki działania.

CZYN SZ — FINANSOWA PODSTAWA DZIAŁALNOŚCI OSIEDLA

„Członek spółdzielni opłaca za używanie lokalu czynsz stanowiący pokrycie przypadających na ten lokal kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi, obejmujących: eksploatację nieruchomości, remonty budynków, centralne ogrzewanie, dostawę ciepłej wody, eksploatację dźwigów oraz spłatę kredytów i innych zobowiązań zaciągniętych przez spółdzielnię na budowę lub kupno domów wraz z opłatą za teren.

Wysokość stawek czynszowych wynika z rocznych planów techniczno-ekonomicznych uchwalanych przez Radę Spółdzielni. Czynsz jest płatny co miesiąc z góry w terminie do dnia 10 każdego miesiąca” (Statut WSM § 17).

Wszystkie koszty osiedla muszą być pokryte z opłat mieszkających na tym osiedlu członków Spółdzielni. Koszty te dają się podzielić na trzy grupy:

Koszty eksploatacji podstawowej: płace pracowników osiedla, koszty materiałowe, opłaty za wodę, kanalizację, wywóz śmieci, utrzymanie czystości i zieleni. Opłaty za użytkowanie terenu, odpisy na fundusz remontowy — na remonty kapitalne i bieżące osiedla, spłaty długoterminowych kredytów inwestycyjnych, koszty administracji ogólnej i Zarządu.

Koszty eksploatacji pomocniczej: opłaty za c.o. i c.w., opłaty za korzystanie z dźwigów (mieszkania parterowe zwolnione, wyższe piętra — wysokość opłaty zależna od kosztów utrzymania dźwigów w osiedlu).

Koszty inne: opłata na fundusz społeczno-wychowawczy (0,20 zł za m²) przeznaczona na finansowanie działalności społecznej, wychowawczej i socjalnej osiedla. Dodatkowo zwiększają ten fundusz opłaty pobierane za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej (nadmetraż) w wysokości 8 zł za m² (poza czynszem).

Wiemy już, czym osiedle dysponuje, jaka jest jego baza materialna. Przyjrzyjmy się teraz jego strukturze i współzależnościom, jakie zachodzą pomiędzy jego kierownictwem a samorządem.

KIEROWNICTWO OSIEDLA

Model organizacyjny osiedla WSM skonstruowany jest tak, aby zespół pracowników zatrudnionych w osiedlu mógł w szerokim zakresie zapewnić obsługę członków zamieszkających w danym osiedlu. System osiedla prowadzącego w sposób zdecentralizowany działalność eksploatacyjną, techniczną i społeczno-wychowawczą pozwala mieszkańcom za spokojnie potrzeby z tego zakresu we własnym osiedlu, a nie w Biurze Zarządu WSM. Dzięki temu sposób i tryb szeregu załatwianych spraw ulega znacznemu uproszczeniu.

Osiedlem zarządza kierownik — pełnomocnik Zarządu WSM, kierujący działalnością osiedla w oparciu o plany oraz uchwały i zalecenia Zarządu, przy ścisłej współpracy z samorządem mieszkańców i w porozumieniu z branżowymi komórkami Biura Zarządu.

Gospodarką remontowo-techniczną osiedla kieruje zastępca kierownika osiedla d/s technicznych, któremu podporządkowana jest organizacyjnie cała służba techniczna osiedla. Zastępca kierownika d/s technicznych czuwa nad gospodarką remontową osiedla i kieruje pracami osiedlowej ekipy remontowo-konserwacyjnej wykonującej systemem gospodarczym remonty bieżące i konserwacje oraz pracami zespołu konserwatorów zieleni osiedlowej.

Służba techniczna osiedla przeprowadza konieczne remonty i naprawy związane z utrzymaniem pełnej sprawności budynków, urządzeń technicznych, zabawowych, dróg, chodników oraz związanych z urządzeniem terenów zielonych.

Potrzeby w zakresie remontów kapitalnych zabezpieczane są przez Zakład Remontowo-Budowlany WSM, któremu osiedle zleca wykonanie tych robót, zgodnie z planem remontów kapitalnych sporządzonym w oparciu o dokonywane przeglądy budynków.

Działalność eksploatacyjna osiedla obejmuje: zasiedlanie, prowadzenie dokumentacji i ewidencji zasobów, wymiary opłat czynszowych oraz utrzymanie stanu sanitarno-porządkowego i estetycznego wyglądu nieruchomości. Pracownikami bezpośrednio odpowiedzialnymi za ten odcinek działalności są zatrudnieni w osiedlu administratorzy. Teren osiedla podzielony jest na rejony, z których każdy należy do jednego administratora. Administrator danego rejonu w ramach czynności z zakresu gospodarki zasobami mieszkaniowymi prowadzi stałą kontrolę pracy gospodarzy kolonii i sprzątaczy.

Prace związane z zamykaniem, usuwaniem nieczystości, podlewaniem zieleni

ców, oczyszczaniem chodników i jezdni ze śniegu, błota i lodu, stosowanie środków do usuwania gołoledzi itp. — wykonywane są przez gospodarzy kolonii i sprzątaczy zatrudnionych przez osiedle.

Obok prac związanych z utrzymaniem czystości, gospodarz kolonii sprawuje ogólny nadzór nad budynkami i urządzeniami pozostającymi pod jego opieką, czuwa nad prawidłowym działaniem instalacji i urządzeń w budynkach i bezwzględnie zawiadamia kierownictwo osiedla o ich uszkodzeniach, zapala i gasi światło na klatkach schodowych, zamyka na noc i otwiera rano (a w nocy na żądanie) bramy wejściowe, czuwa nad przestrzeganiem przez mieszkańców regulaminu porządku domowego i jest głównym łącznikiem między kierownictwem osiedla a mieszkańcami i odwrotnie.

Sprzątacze angażowani są przez osiedle do wykonywania prac związanych z utrzymaniem czystości posesji.

Każde osiedle WSM prowadzi działalność społeczno-wychowawczą mającą za zadanie zaspokojenie potrzeb społecznych, kulturalnych, oświatowych i rekreacyjnych ogółu mieszkańców osiedla oraz objęcie dzieci i młodzieży opieką wychowawczą w czasie pozaszkolnym. Działalność tę organizują osiedlowe domy kultury, kluby mieszkańców, dzieci, młodzieży, rencistów, kluby artystyczne oraz pracownie techniczne, fotograficzne i majsterkownie prowadzone przez fachowych instruktorów i wychowawców oraz aktyw społeczny Spółdzielni. Praca kulturalno-wychowawcza podporządkowana jest kierownikowi osiedla, a program działania realizowany jest przy ścisłej współpracy z komisją społeczno-wychowawczą Rady Osiedla i Działem Społeczno-Samorządowym Biura Zarządu WSM.

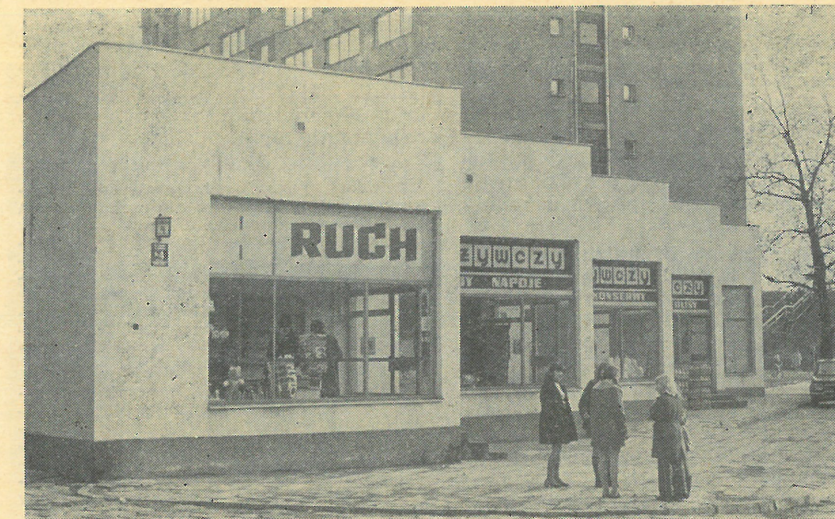
Prowadząc działalność na zasadzie wewnętrznego rozrachunku gospodarczego osiedle gospodaruje głównie środkami uzyskanymi z wpływów za lokale mieszkalne i użytkowe znajdujące się w eksploatacji. Sprawami finansowo-księgowymi w osiedlu kieruje główny księgowy osiedla. Obok zagadnień z zakresu rachunkowości i sprawozdawczości księgowości osiedla prowadzi kasę, w której mieszkańcy mogą wpłacać czynsz za lokale. W miarę dalszej decentralizacji osiedle będzie mogło w pełni obsłużyć mieszkańców w zakresie rozrachunków ze Spółdzielnią, przejmując również sprawy windykacji należności czynszowych prowadzonych obecnie przez komórkę księgowości Biura Zarządu WSM.

SAMORZĄD OSIEDLA

Samorząd w spółdzielni polega na zagwarantowaniu jej członkom współdziału w zarządzaniu i gospodarowaniu majątkiem Spółdzielni oraz sprawowaniu społecznej kontroli nad jej działalnością.

Samorząd osiedla składa się ze: Zgromadzenia Przedstawicieli Samorządu Mieszkańców Osiedla, Rady Osiedla i jej komisji oraz komitetów kolonijnych (wuesemowski odpowiednik komitetów blokowych w ADM).

Zgromadzenie Przedstawicieli Samorządu Mieszkańców Osiedla sta-

Pawilony handlowe w os. Krajewskiego. Fot. M. Wirkus

nowią członkowie komitetów kolonijnych danego osiedla. Zgromadzenie, odbywające swe posiedzenia przynajmniej raz do roku, ma za zadanie: rozpatrzenie sprawozdania Rady Osiedla, sprawozdania kierownika osiedla za okres sprawozdawczy, uchwalenie kierunków działania i wytycznych w tym zakresie, wybór i odwoływanie członków Rady Osiedla.

Można więc, z pewnym uproszczeniem, stwierdzić że Zgromadzenie Przedstawicieli pełni w osiedlu podobną rolę jaką WZD w całej Spółdzielni, tak jak podobną rolę do Rady WSM w stosunku do całej Spółdzielni pełni w osiedlu Rada Osiedla.

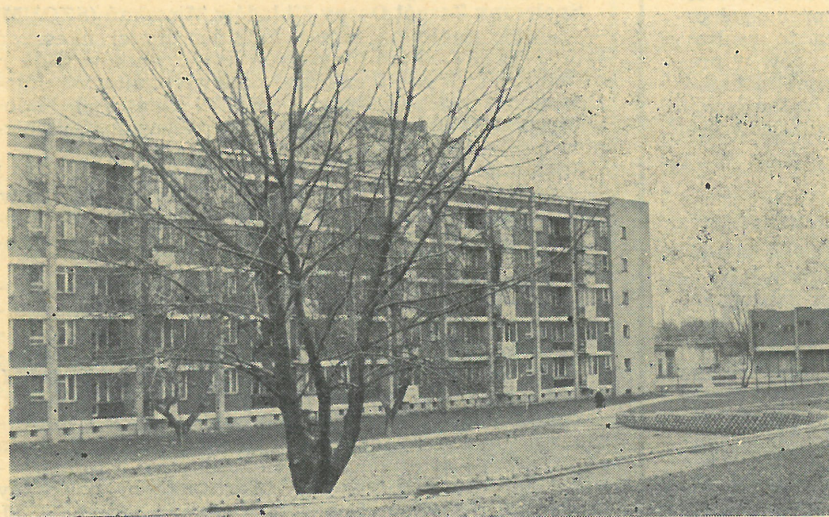
Rada Osiedla składa się z 15—30 osób wybranych na okres 2 lat przez Zgromadzenie Przedstawicieli. Uchwała opracowane przez administrację

osiedla projekty planów techniczno-ekonomicznych osiedla. Sprawuje nadzór i kontrolę społeczną nad gospodarką zasobami mieszkaniowymi i pracą administracji — na podstawie sprawozdań składanych R.O. przez kierownictwo osiedla, wyników lustracji przeprowadzanych przez państwowe i spółdzielcze organa kontrolne, opinie prezydium i komisji R.O. i komitetów kolonijnych oraz wniosków, opinii i skarg mieszkańców. Opiniuje bilans i sprawozdania okresowe składane przez kierownictwo osiedla Zarządowi WSM. W uzasadnionych przypadkach przedkłada Zarządowi wnioski o przeprowadzenie lustracji gospodarki osiedla. Przedkłada Zarządowi wnioski w przedmiocie powołania lub odwołania kierownika osiedla oraz wynagradzania go, awansowania i premiowania.

Osiedle Serek. Fot. M. Wirkus

Zoliborz Południowy — widok od ul. Stolecznej. Fot. Z. Korbel

Ustala przeznaczenie zaoszczędzonych środków finansowych, przewidzianych w planie osiedla na eksploatację i utrzymanie stanu technicznego zasobów osiedla, w przypadku wykonania części prac w czynnie społecznym przez mieszkańców. Opiniuje wnioski w sprawie przydziału lub budowy garaży, w sprawie zamiany lokali mieszkalnych.

Rada Osiedla organizuje działalność społeczno-kulturalną w osiedlu oraz jest inicjatorem czynów społecznych mieszkańców. Czuwa nad przestrzeganiem zasad współżycia społecznego przez mieszkańców osiedla i dąży do rozwiązania sporów sąsiedzkich powstałych między mieszkańcami. Koordynuje działalność komitetów kolonijnych osiedla. Współdziała z organami DRN oraz z organizacjami społecznymi w dziedzinie realizacji zadań gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz innych zadań o charakterze ogólnomiejskim i reprezentuje w tym zakresie opinię mieszkańców.

Na czele Rady Osiedla stoi 5—9 osobowe Prezydium — jej organ wykonawczy. Prezydium pełni funkcje koordynatora całości problematyki samorządu i osiedla. I tak: jeden z wiceprzewodniczących z reguły koordynuje pracę komitetów kolonijnych, drugi — komisji R.O., trzeci lub sekretarz R.O. zajmuje się współpracą z organizacjami społecznymi i instytucjami. Prezydium rozpatruje, co najmniej raz na 3 miesiące, stan zaległości czynszowych w osiedlu, wnioskuje i opiniuje potrzeby przeprowadzania remontów bieżących i kapitalnych obiektów osiedla, dokonuje okresowych kontroli postępu prac remontowych i działalności osiedlowej ekipy konserwacyjno-remontowej, uczestniczy w komisjach odbioru nowych domów osiedla.

Rada Osiedla powołuje komisje branżowe. Tak jak w przypadku komisji Rady WSM, komisje R.O. nie mają charakteru organów spółdziel-

ni, są przede wszystkim opiniodawcami. Jest sprawą oczywistą, że przy tak szerokim zakresie zadań Rady Osiedla efektywność jej pracy zależy w głównej mierze od właściwego działania komisji.

Komisja gospodarki zasobami mieszkaniowymi — opiniuje potrzeby osiedla w zakresie remontów, bierze udział w odbiorze budynków nowych i remontowanych oraz w komisjach usterkowych. Bada stan techniczny i prawidłowość używania przez mieszkańców lokali i urządzeń WSM, analizuje prawidłowość działania sieci usług na terenie osiedla i składa wnioski zmierzające do ich rozwoju.

Komisja rewizyjna — kontroli społecznej — kontroluje realizację planu techniczno-ekonomicznego osiedla, ze szczególnym uwzględnieniem stanu windykacji opłat czynszowych. Kontroluje realizację wniosków i dezyderatów R.O., kontroluje załatwianie skarg i wniosków mieszkańców.

Komisja członkowsko-mieszkaniowa — opiniuje sprawy dotyczące zamiany mieszkań i przydziałów boksów garażowych.

Komisja społeczno-wychowawcza — organizuje pracę wychowawczą z dziećmi i młodzieżą. Inicjuje i bierze udział w realizacji planów pracy kulturalnej i oświatowej mieszkańców osiedla. Współpracuje z placówkami społeczno-wychowawczymi WSM znajdującymi się na terenie osiedla. Współpracuje z innymi organizacjami i instytucjami zajmującymi się tą działalnością na terenie osiedla (ZMS, ZHP, LOK itp.).

Komisja pomocy sąsiedzkiej — opiniuje sprawy dotyczące wypłaty zapomóg i pożyczek z funduszu pomocy sąsiedzkiej. Organizuje pomoc dla osób chorych i niezaradnych, pozbawionych opieki. Współdziała z referatami opieki społecznej prezydium DRN. Organizuje sieć opiekunów społecznych na terenie osiedla.

Komisja terenów zielonych — organizuje prace społeczne na terenie osiedla. Dba o zapewnienie należytej ochrony terenów zielonych, zabawowych i rekreacyjnych, ich należyte urządzenie i wykorzystanie.

Komisja rozjemczo-dyscyplinarna — rozpatruje spory sąsiedzkie i sprawy dotyczące naruszania przez mieszkańców postanowień statutu, regulaminów i uchwał organów WSM oraz zasad współżycia społecznego.

KOMITET KOLONIJNY

W ten sposób doszliśmy do podstawy „piramidy” samorządu osiedla — komitetu kolonijnego. Jest to ta komórka samorządu, która znajduje się najbliżej członków i mieszkańców WSM. Dzięki temu najwięcej może zdziałać w dziedzinie ich mobilizacji i uaktywnienia społecznego. Dlatego powszechne jest przekonanie o niezbędności dalszego pogłębiania roli i zwiększania autorytetu komitetów kolonijnych.

Komitet kolonijny składa się z 7—13 osób wybranych przez pełnoletnich **mieszkańców** kolonii, a więc nie tylko przez członków WSM.

Zadania: Dbałość o czystość, porządek i bezpieczeństwo na terenie kolonii. Współdziałanie z administracją osiedla w zakresie przestrzegania przez mieszkańców przepisów dotyczących używania mieszkań oraz porządku domowego. Inicjowanie czynów społecznych mieszkańców — zazielenianie kolonii, budowa boisk itp. Inicjowanie wykonywania drobnych remontów i napraw systemem gospodarczym przy udziale społecznej pracy mieszkańców. Zajmowanie się całokształtem pracy społeczno-wychowawczej na terenie kolonii, ze szczególnym uwzględnieniem pracy z dziećmi i młodzieżą — organizowanie samorządu młodzieżowego itd. Komitet kolonijny organizuje pomoc sąsiedzką na terenie osiedla.

Uprawnienia: Komitet kolonijny ocenia pracę i opiniuje wnioski o premię i nagrody dla pracowników WSM zatrudnionych na terenie kolonii — gospodarzy kolonii i sprzątaczy. Podejmuje uchwały w sprawie przeznaczenia środków pieniężnych uzyskanych przez obniżenie kosztów remontów budynków kolonii oraz kosztów konserwacji zieleni — w przypadku wykonania części prac przez mieszkańców, w przypadku obniżenia opłat eksploatacyjnych przy przejęciu przez mieszkańców obowiązków sprzątnięcia klatek schodowych.

KORELACJE

Komitety kolonijne mają zapewniony udział swych przedstawicieli w pracach komisji R.O. przewodniczący komitetów biorą udział w ważniejszych posiedzeniach R.O. W miarę potrzeb organizowane są przez Prezydium R.O. spotkania przewodniczących komitetów kolonijnych w celu omówienia ważniejszych spraw kolonii i osiedla. W ten sposób żadna sprawa kolonii nie jest rozpatrywana na forum R.O. bez opinii komitetu kolonijnego.

Ta sama zasada, w odniesieniu do osiedla, respektowana jest w pracach WZD i Rady WSM. Proporcjonalny udział wszystkich osiedli w Radzie Spółdzielni i w obradach WZD gwarantuje szybki przepływ informacji z terenu osiedli i kolonii do naczelnych władz WSM i odwrotnie. To umożliwia szybkie i kompetentne podejmowanie decyzji.

Trzeba tu wspomnieć o jednym z najważniejszych dorobków WSM — zespole działaczy. O ich przygotowaniu i kompetencjach fachowych świadczy przebieg zebrań samorządowych — rzeczowość, właściwe przygotowanie itd. Nie oznacza to stopienia ostrości dyskusji i wypowiedzianych sądów. Ostrość dyskusji

jest nadal, ale panuje zrozumienie, że podstawową rzeczą są sprawy Spółdzielni, że istotą jest osiągnięty wynik.

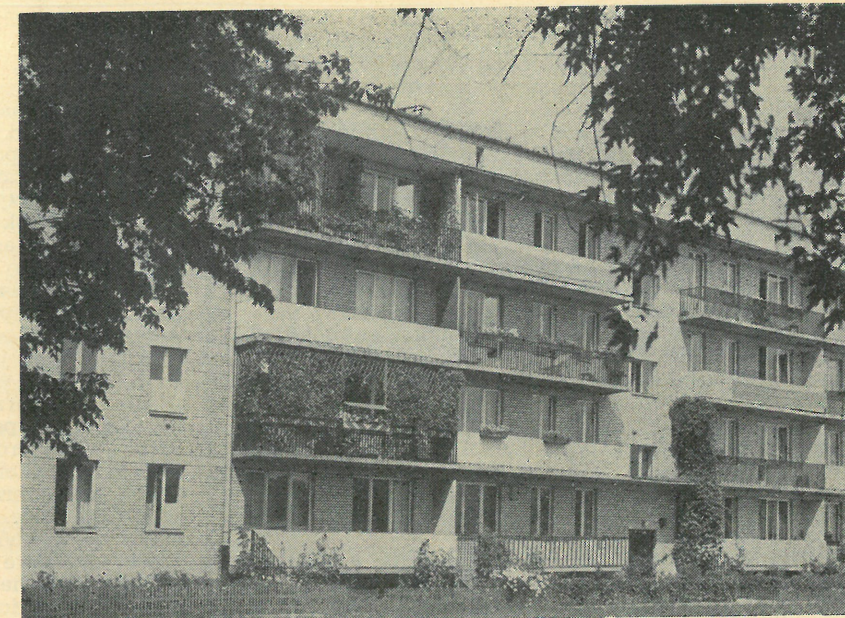
Dlatego też daje się zauważyć przejście na codzienną, systematyczną pracę, załatwianie wszystkich, możliwych do załatwienia spraw na bieżąco przez ogniwa robocze samorządu — prezydium, komisje. Ogniwo „prawodawczym” pozostawia się decyzję o kierunkach działania.

W artykule zajęliśmy się przede wszystkim sprawami samorządu. Naturalnie trzeba pamiętać o drugim podstawowym czynniku życia osiedla — administracji. Praktyka wskazuje, że poziom działania samorządu zależy w dużym stopniu od pracy administracji, tzn. od poziomu gospodarki osiedla, od szybkości z jaką kierownictwo osiedla reaguje na wnioski i postulaty samorządu i odwrotnie. Wzajemne zaufanie i autorytet są podstawą życia w osiedlu.

PRZYKŁADY

Szeroki wachlarz zadań jaki stoi przed samorządem osiedlowym powoduje, że na ogół każde osiedle wypracowuje swą własną specyfikę działania i — wynikającą z potrzeb osiedla — główny kierunek pracy. Nieprzypadkowo działacze osiedla Rakowiec poświęcają tak dużo czasu sprawom handlu i usług na terenie osiedla. Nieprzypadkowo jednym z głównych tematów pracy samorządu osiedla Żoliborz I są sprawy pomocy sąsiedzkiej — 20 proc. mieszkańców osiedla ma powyżej 60 lat.

Różnicowana jest także działalność komitetów kolonijnych. Na Rakowiec przodujące komitety kolonijne potrafiły zmobilizować do pracy z dziećmi i młodzieżą, do prac przy utrzymaniu i upiększeniu kolonii, kilkudziesięcioosobowy aktyw społeczny wspomagany przez więk-

Osiedle Okęcie II. Fot. M. Wirkus

szość mieszkańców kolonii. Kolonie osiedli: Bielany, Żoliborz II, Koło i innych znane są z masowego udziału mieszkańców w porządkowaniu i zazielenianiu terenów kolonii. Aktyw osiedli prowadzi społecznie zajęcia w pracowniach i kołach specjalistycznych, organizuje zawody sportowe — osiedle Żoliborz III, Rakowiec, Koło.

Jest rzeczą oczywistą, że mają z tego zysk przede wszystkim sami mieszkańcy — tam gdzie zrozumiano ideę samorządu — mieszka się na ogół lepiej. Bo mieszkać to nie znaczy przebywać tylko w swych czterech ścianach. Poziom warunków mieszkaniowych zależy także od czystości klatek schodowych, otoczenia

budynku, placówek społeczno-wychowawczych działających na terenie osiedli i ich programu. Zależy od respektowania zasad współżycia sąsiedzkiego, pracy administracji itd. A na to wszystko ma wpływ działalność samorządu, jego inicjatywa i zaangażowanie.

W artykule zarysowaliśmy pewne sprawy formalne, pokazaliśmy trochę przykładów — wszystkich nie byliśmy w stanie. Unikaliśmy przykładów negatywnych, chodziło nam bowiem o pokazanie możliwości jakie stoją przed mieszkańcami WSM w realizacji zasad spółdzielczości. Możliwości są, ciekawej pracy jest dużo, jest miejsce dla wszystkich chętnych.

Lokalizacja i zasiedlanie

Plan inwestycyjny

Plan inwestycyjny i wykonanie odpowiedniej ilości mieszkań ma decydujący wpływ na przydział mieszkań dla członków w danym roku. Po przygotowaniu list przydziałów i zatwierdzeniu przez Komisję d/s Koordynacji St. Rady Narodowej, Dział Mieszkaniowy przy współudziale Społecznej Komisji Mieszkaniowej przystępuje do uzgadniania lokalizacji z członkami zatwierdzonymi na dany rok.

Lokalizacja

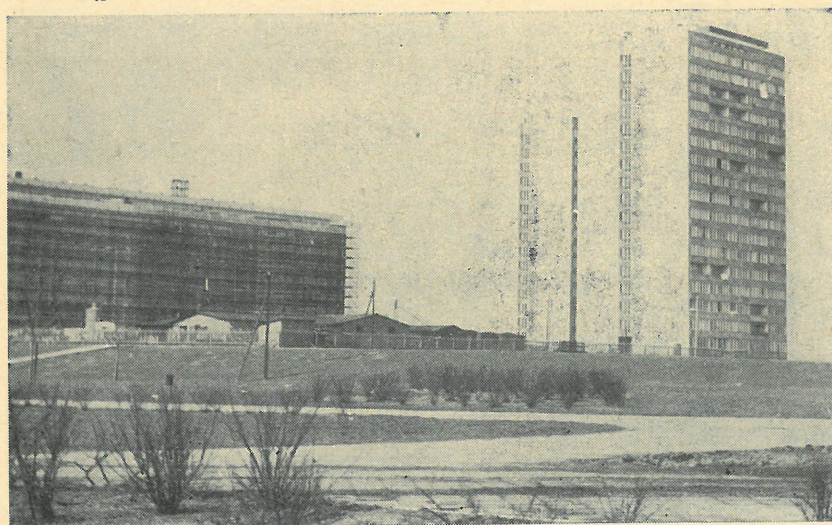
Mieszkania mogą być przydzielone w budynkach nowo wznoszonych lub w starych zasobach, tzn. w domach wybudowanych w latach ubiegłych. W pierwszej kolejności propozycje lokalizacji kierowane będą do tych członków, którzy zamieszkują w budynkach przeznaczonych do wyburzenia oraz w budynkach o najniższym standardzie. Przy określaniu lokalizacji Komisja w miarę możliwości uwzględnia życzenia członków odnośnie dzielnicy, w której członek chciałby zamieszkać.

Zasiedlanie

Po odbiorze budynku przez Komisję Odbioru Inwestycji, w której biorą również udział przedstawiciele Rady Niemieszkańców, po uzyskaniu zezwolenia na użytkowanie budynku wydane przez wydział Architektury odnośnej Dzielnicowej Rady Narodowej i po założeniu liczników elektrycznych, następuje zasiedlenie budynku. Przed zasiedleniem Dział Mieszkaniowy zaprasza członka otrzymującego mieszkanie do załatwienia formalności wstępnych, przesyłając jednocześnie druczek informujący co należy przygotować i przedłożyć w Spółdzielni w celu szybkiego otrzymania przydziału mieszkania.

Ostatnią czynnością jest odebranie przydziału mieszkania w Dziale Mieszkaniowym oraz kluczy do tego mieszkania w odpowiedniej administracji osiedla. O przystąpieniu do zasiedlenia budynku Spółdzielnia zawiadamia członków indywidualnie do tego czasu zobowiązani są oni do przygotowania odpowiednich dokumentów potrzebnych do objęcia przydzielonego mieszkania.

Osiedle Kępa Potocka. Fot. M. Wirkus

Czytelnicy specjalnego numeru „Życia Osiedli WSM” (nr 12/69 r.) mogli odbyć, jeżeli ich to zainteresowało, spacer po Rakowcu, jednym z największych, intensywnie rozbudowywującym się osiedlu WSM.

Znajomość więc już zawarta. Znają Czytelnicy troski i radości mieszkańców, znają nadzieje i problemy, którymi żyjemy jako mieszkańcy tej dzielnicy. Może wielu z was, niemieszkańców wówczas, już jest obecnie naszymi sąsiadami w blokach południowej części osiedla. Na odbytym przed rokiem spacerze obejrzelśmy osiedle, ponarzekaliśmy na opóźnienia w budownictwie towarzyszącym itp. Pomarzyliśmy o przyszłości: może wreszcie więcej sklepów, więcej garaży, placów parkingowych, może by tak staw o funkcjach dekoracyjnych zamienić w kąpielisko letnie, zbudować kawiarnię? O właśnie, kawiarnia. Nie udało nam się wówczas z tą kawą u siebie, na miejscu. Dzisiaj też nic by z tego nie wyszło! Nie zapraszam więc na spacer po Rakowcu, chociaż pięknie jest tutaj w zimowej oprawie, a chodniki i ulice dobrze uprzątnięte przez naszych gospodarzy kolonii. Nie zapraszam dlatego, że temat, o którym chcę parę słów powiedzieć nie jest „spacerowy”.

Dzisiaj chciałbym przekazać informacje o samym Rakowcu z zakresu budownictwa towarzyszącego, bo informację tę winien jestem Czytelnikom po grudniowym spacerze w 1969 r.

wych, powierzchnie, branże itd. To wszystko uzyskujemy przez stały kontakt z DRN Ochota, Działem Inwestycji WSM, wykonawcą inwestycji — PBM-Południe. Dalej obowiązkiem naszym jest zorientowanie się w potrzebach mieszkańców — jakie branże, jak rozlokowane itd.

Gdy się dysponuje znajomością przedmiotu można zająć się najtrudniejszą częścią pracy — naciskami na odpowiednie czynniki, aby przyspieszyć oddanie do eksploatacji tak potrzebnych nam placówek lub, co jest częstsze, naciskami aby opóźnienia w ich przekazywaniu nie były zbyt rażące. I tu oczywiście kontakty z wykonawcą inwestycji, z bardzo życzliwymi nam władzami politycznymi i administracyjnymi dzielnicy. Tu mają coś do powiedzenia nasi osiedlowi radni z DRN. Nie jest to oczywiście praca lekka i łatwa. Tym bardziej, że problemy, z którymi mam do czynienia, powtarzają się. Nie przesadzając można stwierdzić, że pewne rezultaty mamy. A oto te powtarzające się problemy: nagminne opóźnione wchodzenie przez wykonawcę na teren budowy, przerywanie robót, częste braki w dokumentacji, opóźnione prace wykończeniowe. Pawilon w stanie surowym często czeka na wykończenie mieszkańami. Oddawane są placówki handlowe nie w pełni wyposażone itd.

Oczywiście na czuwaniu nad przebiegiem realizacji budownictwa towarzyszącego nasze zainteresowania handlem i usługami się nie kończą. Znamy bowiem

Kilka słów o Rakowcu

Handel i usługi

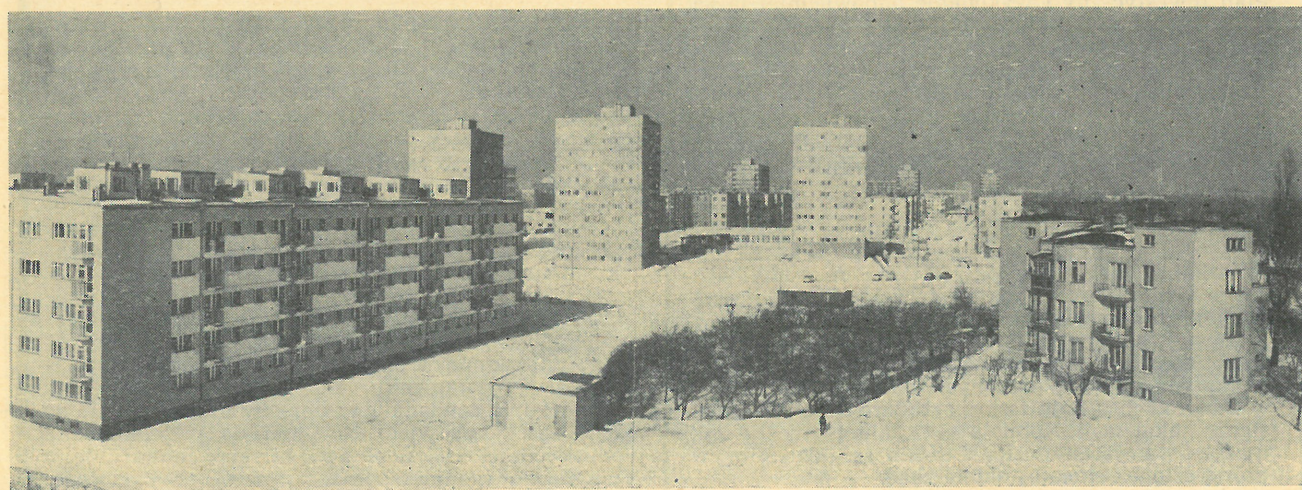
A winien ją jestem nie tylko dla pokazania co Was, mili sąsiedzi in spe, czeka w dziedzinie usług i handlu na Rakowcu, ale przede wszystkim dlatego, że chcę zorientować Was w pracy Rady Osiedla. A handel i usługi to ten wycinek pracy Rady, któremu poświęcamy, wspólnie z kierownictwem WSM, wiele uwagi.

Jak ta praca wygląda? Proszę bardzo- przede wszystkim orientowanie się, jakie są plany w dziedzinie budownictwa towarzyszącego — terminy rozpoczęcia budowy i oddania do eksploatacji pawilonów handlo-

take przypadki, na szczęście nie z naszego osiedla, że piękny, nowy pawilon — zamiast przez handel — zajmowany był przez spółdzielnię produkującą kasy pancerne czy też zamki do tych kas. Też potrzebne. Ale może nie w osiedlu, gdzie przede wszystkim powinny być uwzględnione potrzeby mieszkańców. Po dałem oczywiście przykład krańcowy. Na ogół chodzi o zapewnienie właściwych branż, dopilnowanie pracy placówek itd.

I tu znowu potrzebne są kontakty z Wydziałem Przemysłu i Handlu DRN, czy z WSS. Utrzymujemy je na co dzień. Organizujemy spotkania przedstawicieli tych instytucji z mieszkańcami, przeprowadzamy z nimi

Panorama osiedla Rakowiec. Fot. M. Sokotowski

konsultacje na posiedzeniach Rady Osiedla i jej komisji.

Z tego, co napisałem wyżej, jasno wynika, że Rada Osiedla, musi dążyć do nawiązania jak najszerszych kontaktów, pozyskać sojuszników i współpracowników. Nie powinna być i nie jest, Rada Osiedla w swej pracy osamotniona. Nie mówię tu oczywiście o kierownictwie WSM i administracji osiedla, współpraca z którymi jest sama przez się zrozumiała i wynika z organizacji Spółdzielni. Potrzeba pozyskania współpracowników z innych instytucji społecznych dotyczy także spraw społeczno-wychowawczych, spraw porządku i bezpieczeństwa na terenie osiedla itd.

Weźmy na przykład zawody modeli latających organizowane na terenie naszego osiedla. To, że jest to impreza ze wszech miar udana, zawdzięczamy nie tylko wkładowi pracy instruktorów naszego Społecznego Domu Kultury, czy działaczy Rady, ale także udziałowi w niej LOK. Przykłady można by oczywiście mnożyć, ale czas wrócić do meritum sprawy — oto jak wygląda dorobek naszego osiedla w dziedzinie budownictwa towarzyszącego w roku 1970: na terenie Rakowca II — pawilon nr 60, artykuły przemysłowe, spożywcze i usługi, powierzchnia 1852 m²; pawilon nr 80, art. spożywcze, pow. 528 m². Rakowiec III — pawilon pralniczy o pow. 317 m²; pawilon C, art. spożywcze i mięsne, pow. 759 m².

Program realizacji budownictwa towarzyszącego na najbliższe lata wygląda następująco:

Rok 1971:

Rakowiec I — pawilon nr 81, usługi, pow. 544 m².

Rakowiec II — pawilon nr 78, art. bielizniarskie, usługi gospodarcze, pow. 851 m²; pawilon nr 79, art. spożywcze i rybne, pow. 1351 m².

Rakowiec III — pawilon A, art. przemysłowe, usługi, pow. 1015 m².

Rok 1972:

Rakowiec I — pawilon nr 24, przychodnia lekarska, pow. 1061 m²; pawilon nr 43, art. spożywcze, przemysłowe, gospodarcze, usługi, księgarnia, pow. 3074 m².

Rakowiec II — pawilon nr 25, restauracja, pow. 600 m².

Rakowiec III — pawilon B, art. przemysłowe, usługi, pow. 1015 m²; pawilon E, art. spożywcze i mięsne, pow. 1237 m²; pawilon F, art. rybne, apteka, usługi, pow. 1385 m²; pawilon K, art. spożywcze, pow. 320 m²; pawilon R, baza remontowa.

Poza tym przewiduje się wybudowanie na terenie Rakowca żłobka, 3 przedszkoli, szkoły podstawowej (w 1971 r.) — Rakowiec III.

OLGIERD MURASZKO

Fundusz pomocy sąsiedzkiej

Fundusz pomocy sąsiedzkiej przeznaczony jest na doraźną lub okresową pomoc materialną dla członków i ich rodzin mieszkających w osiedlach WSM. Fundusz powstaje z opłat członków Spółdzielni, którzy płacą na ten cel 5 gr za 1 m² powierzchni użytkowej.

Pomoc udzielana jest w następujących przypadkach:

1. Przypadki losowe — przewlekła choroba, potrzeba specjalnych środków lub zabiegów leczniczych itp. Jednorazowo do 1500 zł.

2. W przypadku braku możliwości wnoszenia na bieżąco obowiązujących opłat czynszowych — pomoc w wysokości do 50 proc. tych opłat na okres do końca roku kalendarzowego. Zapomoga ta może być wznowiona w roku następnym.

3. Wyposażenie w odzież zimową i pomoce szkolne oraz na częściowe pokrycie kosztów kolonii i obozów, a także inne formy pomocy dzieciom. Jednorazowo do 400 zł na jedno dziecko.

4. W przypadku zamiany mieszkania — na pokrycie kosztów remontu zwalnianego lokalu oraz kosztów przeprowadzki.

5. W innych uzasadnionych przypadkach do 1500 zł jednorazowo. Pomoc w przypadkach 4 i 5 obejmuje wszystkich członków; w pozostałych występują ograniczenia związane z dochodem osób zainteresowanych. I tak pomoc wymieniona w punktach 1, 2, 3 może być udzielona wówczas, gdy miesięczne dochody nie przekraczają:

— u osób samotnych — 1200 zł,

— u rodzin wieloosobowych, pozostających we wspólnym gospodarstwie — 1000 zł na osobę,

— u rodzin dwuosobowych pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym — 800 zł na jedną osobę.

Zapomogi udzielane są na pisemny wniosek członka WSM lub jego opiekuna prawnego, właściwego komitetu kolonii, Komisji Pomocy Sąsiedzkiej Rady Osiedla, opiekuna społecznego.

Wniosek powinien zostać złożony w Komitecie kolijnym i po zaopiniowaniu przedstawiony w administracji osiedla. Następnie rozpatrywany jest przez Komisję Pomocy Sąsiedzkiej R.O. i Prezydium R.O. Po rozpatrzeniu wniosku przez Prezydium zainteresowany powiadamiany jest o decyzji. W przypadku odmowy udzielenia pomocy wnioskodawca ma prawo odwołać się do Plenum Rady Osiedla, które winno rozpatrzyć sprawę na swym najbliższym posiedzeniu.

Bliższych informacji dotyczących Funduszu Pomocy Sąsiedzkiej i innych form pomocy udzielanej członkom przez Spółdzielnię udzielają Komisje Pomocy Sąsiedzkiej, komitety kolonijne, administracje i gospodarze kolonii.

Podstawą wykorzystania Funduszu Pomocy Sąsiedzkiej jest załącznik nr 2 do uchwały Rady Spółdzielni z dnia 10.VI.1968 r. zawarty w wydany przez WSM zbiorze przepisów nr II.

ŁADNE I WYGODNE

Przyjdzie taki czas, kiedy wreszcie dzierżyć będziemy klucz do swego mieszkania. Tych kilka ścian będzie odąd naszym domem przez wiele dobrych lat.

Rzecz w tym, aby urządzenie mieszkania odpowiadało naszym ogólnym życiowym aspiracjom, aby spełniało warunki wygody, higieny i estetyki.

Jak w praktyce zrealizować te proste zdawałoby się postulaty — wołowej skóry by zabrakło. Autor niniejszego felietonu napisał na ten temat już cztery grube książki i tematu nie wyczerpał(1). Tym bardziej trudno w ramach jednego felietonu udzielić skutecznych rad w złożonej problematyce racjonalnego urządzenia mieszkania. Siłą rzeczy ograniczymy się dziś do podjęcia jednego tylko z wielu istotnych problemów.

Tematem takim na dziś będzie sprawa urządzenia pokoju dziennego (mieszkalnego). W każdym mieszkaniu znajduje się zawsze takie uniwersalne wnętrze, w którym ogniskują się podstawowe funkcje mieszkalne. Wnętrze takie zespala zazwyczaj cztery podstawowe funkcje mieszkalne: sen, wypoczynek dzienny, jada- nie i pracę (naukę).

Zadanie polega na tym, aby te cztery podstawowe użyteczności zharmonizować bezboleśnie w ramach jednego wnętrza. Metraż jest zwykle zbyt skromny — w stosunku do naszych potrzeb — nie możemy więc pozwolić sobie na jakąkolwiek rozrzutność czy niedoświadczenie. Pokój dzienny musi być więc urządzony wyjątkowo precyzyjnie i sensownie.

Czas jednak kończyć teorię, oddajmy głos muzyce faktów, zajmijmy się przykładowym rozwiązaniem takiego wnętrza o wym. 4,5 x 4,5 m.

Jak wynika z rysunków, istotą przedstawionej propozycji jest funkcjonalny podział pokoju na kilka mikrownętrz, każde o określonym przeznaczeniu. Po-

dział jest oczywiście jak najbardziej umowny, grupy sprzętów tworzą jednak zorganizowane, dość zwarte zespoły odpowiadające w przybliżeniu podstawowym funkcjom życia rodzinnego. Przyjrzyjmy się z bliska poszczególnym fragmentom wnętrza.

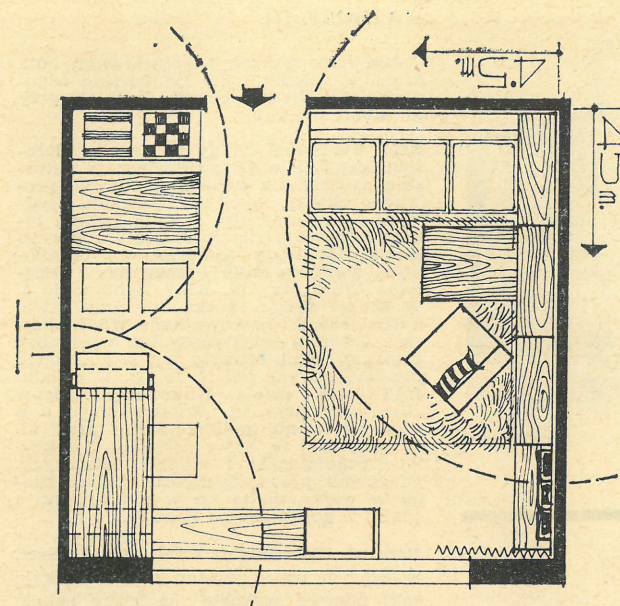
Stojąc twarzą do okna, po lewej stronie widzimy zespół sypialno-rekreacyjny. W nocy zespół ten jest wygodnym miejscem snu, posiada wezgłowie, które jest jednocześnie pojemnikiem na pościel i półeczką nocną. W dzień tapczan staje się wygodną kanapą, obok stolik do kawy, fotel, niskie pomocnicze szafeczki, własne kameralne oświetlenie, jednym słowem szeroko rozbudowany, reprezentacyjny zespół wypoczynkowy, skierowany do tego na ekran telewizora.

Takie łączenie kącia snu z zespołem rekreacyjnym w jedną „rotacyjną” dziennie-nocną całość bardzo podnosi efektywność funkcjonalną wnętrza. Załatwiamy bowiem w ten sposób dwie bardzo istotne funkcje na tym samym skrawku podłogi.

Po drugiej stronie, na prawo od drzwi, widzimy kącik jadalny. Jego lokalizacja w narożu wnętrza jest również bardzo ekonomiczna. Stół o wymiarach 70 x 130 cm, dostawiony do ściany, nie absorbuje wiele miejsca. Zespół dopełnia ława, która jest jednocześnie pojemnikiem, oraz dwa krzesła. Światło oczywiście lokalne, skierowane bezpośrednio na blat stołu.

Jak wynika z planu wnętrza, usytuowanie kącia jadalnego w pobliżu drzwi skraca znacznie i ułatwia drogę potraw z kuchni na stół jadalny.

Przy tej samej ścianie widoczny jest ustawiony prostopadle do okna kącik do pracy (nauki). Jest on jakby odsunięty od głównego nurtu wnętrza, wydzielony od niego ażurowym przestrzennym regałem. Ta separacja nie jest formalna, wynika ona z „posadzenia” osoby pracującej. Osoba siedząca przy biurku jest zwrócona tyłem do wnętrza. Lokalizacja taka w wielo-

użytkowym wnętrzu jest dość korzystna, pozwala na pewnego rodzaju wyłączenie się przy pracy czy nauce, ułatwia koncentrację. Bardzo wygodne jest w takim ustawieniu umieszczenie wszystkich pomocy na regale, w zasięgu prawej ręki. Oczywiście światło zarówno naturalne jak i sztuczne pada od lewej strony osoby siedzącej. Jest to niewzruszona zasada przy sytuowaniu kącików do pracy i nauki.

Tak w ogólnych zarysach wygląda program użytkowy i struktura przestrzenna podstawowych zespołów.

Spójrzmy jeszcze raz na całość wnętrza. Wszystkie zespoły, będąc samodzielne w wypełnianiu swych obowiązków, tworzą jednak razem jakąś jednolitą, zgraną kompozycję. Wnętrze nie jest przeładowane, komunikacja wygodna i czytelna, dostęp jest wszędzie bardzo prosty.

Oczywiście czynnikiem sprzyjającym są szafy ściennie w korytarzyku; bez tego ułatwienia nie uniknęlibyśmy konfliktu.

*

To co mamy przed sobą jest jeszcze wizją, urzeczywistnienie jej przy naszym stanie rynku meblarskiego będzie wymagało czasu i starań. Fornirowane komplety, orzechowe sypialnie za 12 000 zł itp. dostaniemy w dowolnej ilości w każdym meblowym salonie. Meble lżejsze, bardziej uniwersalne, prawdziwie nowoczesne i dostosowane realnie do nowych wnętrz są ciągle delikatesem, który trzeba wszukiwać, „wydeptać”. Czasem znajdujemy sprzęt, który „prawie” nam odpowiada, wtedy drobna adaptacja, przeróbka czy uzupełnienie pozwolą nam go wykorzystać.

Ważne jest jednak posiadanie wyraźnej koncepcji. Musimy wiedzieć czego szukamy, co nam jest niezbędne i potrzebne. Wybór sprzętów, a nawet drobniaków i dodatków, zawsze musi być dokonany z myślą o całości kompozycji wnętrza, o jego zasadniczej koncepcji. Tylko wtedy cel będzie osiągnięty, a nasz dom nie stanie się przykrym konglomeratem dziwo- łóg.

inż. arch. JAN SZYMAŃSKI

1) Dla Czytelników, którzy szczególnie interesują się sprawami urządzenia mieszkań i chcieliby zainteresowania te pogłębić, redakcja przygotowała spis literatury. Książki o wyczerpanych nakładach dostępne są w bibliotekach. Pisma w coraz większych ilościach nadchodzą do Klubów Międzynarodowej Książki i Prasy.

KSIAŻKI:

Książka o mieszkaniu. Jan Szymański. Wyd. Związkowe 1970 r. Małe mieszkanko. Jan Szymański Wyd. Związkowe 1966 r. Żyjące ściany. Kazimierz Muszyński, Jan Szymański. Wyd. „Watra” 1970 r.

Mieszkanie. J. Maas, Referowska. Wyd. „Arkady” Jak urządzić mieszkanie? J. Putowska. Wyd. „Arkady” 1966 r.

PISMA:

Domov — CSSR; La Maison de Marie Claire — Francja; Guter Rat — NRD; Zu Hause — NRF; Schöner Wohnen — NRF.

J.S.

NOWA TECHNIKA

Spółdzielnia Pracy „Nowa Technika” wykonuje usługi w zakresie urządzania wnętrz kuchennych i instalowania wnękowych szaf ubraniowych. Zamówione zestawy meblowe lub pojedyncze egzemplarze dostarczone są do mieszkań klientów własnym transportem. Zamówienia przyjmuje oraz informacji udziela punkt usługowy przy ul. Broniewskiego 21 m. 2 (parter). Punkt czynny jest w poniedziałki, środy, piątki od godz. 12 do 18; wtorki, czwartki od godz. 9 do 15.

Punkt prowadzi stałą ekspozycję posiadanych mebli w układach dostosowanych do typowych pomieszczeń kuchennych. Pierwszeństwo w zamówieniu przysługuje członkom WSM i innych warszawskich spółdzielni mieszkaniowych.

Gdzie wykonać meble nietypowe?

Znane są wszystkim kłopoty z zagospodarowaniem mieszkań, ponieważ znormalizowane meble znajdujące się na rynku nie zawsze pozwalają na funkcjonalne urządzenie — zwłaszcza w małych mieszkaniach.

Tym cenniejsza wydaje się więc inicjatywa Łomiankowskich Zakładów Drzewnych, które postanowiły przyjść z pomocą wszystkim bezskutecznie poszukującym na rynku sprzętów nietypowych. Zakłady te produkują na zamówienie szafki wiszące i stojące, szafy przeznaczone do wbudowania w ściany oraz półki, meblościanki, urządzenia kuchenne itp. Wszystkie sprzęty wykonywane są z płyt; Zakład nie produkuje mebli na „wysoki połysk”.

Do końca I kwartału br. Producent obejmie patronat nad dwoma sklepami MHD — AGD, w których będzie można nabyć nietypowe meble lub złożyć zamówienie. Do tego czasu wszyscy zainteresowani mogą zgłaszać się bezpośrednio do Zakładów.

Termin wykonania zamówienia — ok. półtora miesiąca; ceny tych nietypowych wyrobów są trochę wyższe, w porównaniu z cenami mebli standardowych.

TELEFON ŁOMIAŃKOWSKICH ZAKŁADÓW DRZEWNYCH:

34 24 81

DOJAZD AUTOBUSEM NR 201 Z BIELAN.

